

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

8 februari 2011

Aanwezigen

Dames: Addae (Vwv), Blommaert (CIRE), Claes (BCHV), de Aguirre (UNHCR), Hiernaux (ADDE), Janssen (Foyer), Lepoivre (BCHV), Machiels (Fedasil), Maes (BCHV), Regout (Convivial), Scheerlinck (socialistische solidariteit), To (Dokters van de Wereld), Troffiguer (Croix Rouge)

Heren: Bienfait (CGVS), Beys (Caritas), Derbali (IOM), Geysen (DVZ), Halimi (IOM), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Van Ackere (Voogdijdienst), Vinikas (BCHV).

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45 en stelt de nieuwe juristen, werkzaam op het BCHV voor. Marjan Claes, werkzaam op het project detentie en Céline Lepoivre, werkzaam op het project analyse.
2. Het verslag van 11 januari 2011 wordt goedgekeurd mits de volgende opmerking: § 29 van het Nederlandstalig verslag: er dient te staan "de heer Van den Bulck antwoordt" in plaats van " de heer Renders antwoordt". Het staat correct vermeld in het Franstalig verslag.

Mededelingen van DVZ (de heer Geysen)

3. In de maand januari 2011 werden 1.771 asielaanvragen ingediend, een gemiddelde van 80,48 asielaanvragen per werkdag (21 werkdagen). In december 2010 waren er 88,61 asielaanvragen per werkdag (23 werkdagen) ingediend. Dit betekent t.o.v. december 2010 een vermindering van 8 asielaanvragen per werkdag en een vermindering in absolute cijfers van 329 aanvragen. Er is wel een stijging ten opzichte van januari 2010 met 398 aanvragen. Er werden 1.690 aanvragen ingediend op het grondgebied, 20 in gesloten centra en 61 aan de grens.
4. Er waren 301 meervoudige asielaanvragen. De meest voorkomende landen van herkomst bij de meervoudige aanvragen zijn Afghanistan (48), Rusland (28), Irak (19), Kosovo (19), Servië (17), Guinee (15), China (12) en Macedonië (10).
5. De tien meest voorkomende landen van herkomst waren in januari 2011: Afghanistan (176), Guinee (144), Irak (131), Kosovo (131) Servië (129), Rusland (122), Macedonië (71), DR Kongo (62), Armenië (47) en Ivoorkust (47). In de gesloten centra werden de asielaanvragen ingediend door personen afkomstig uit DR Kongo (3), Armenië (3) en Kosovo (2). Aan de grens werd asiel aangevraagd door personen afkomstig uit Irak (11), Palestina (8), Kameroen (6), Somalië (6), DR Kongo (3) en Ivoorkust (3).

6. In januari 2011 werden vier personen opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag). Wat Dublindossiers betreft, werden in het totaal 70 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering), waarvan er eerst 37 op basis van artikel 51/5 §1 waren opgesloten (bijlage 39 ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (19), Spanje (9), Frankrijk (9), Polen (9), Zwitserland (6) en Zweden (5).
7. Er waren in januari 2011 256 ‘Eurodac-hits’ – een daling van 32 t.o.v. december 2010. De belangrijkste EU-lidstaten waarvoor een hit aangetroffen werd, zijn Polen (53), Duitsland (42), Griekenland (22), Frankrijk (20), Zweden (18) en Nederland (17).
8. In januari 2011 werden 138 NBMV ingeschreven bij de DVZ na het indienen van een asielaanvraag op het grondgebied, waaronder 104 jongens en 33 meisjes. 16 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 18 tussen 14 en 15 jaar en 94 tussen 16 en 17 jaar. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren Afghanistan (40), Guinee (32), Somalië (9), Irak (8), DR Kongo (5), Angola (4), Rusland (4) en Rwanda (4).
9. In totaal werden in januari 2011 op het grondgebied 1.740 asioldossiers afgesloten door de DVZ. Er werden 1.622 beslissingen genomen: 1.413 aan het CGVS overgemaakt, 65 meervoudige asielaanvragen niet in overweging genomen (13 quater), 144 kregen een weigeringsbeslissing o.b.v. de Dublin II-verordening (26quater). Daarbovenop werden 118 aanvragen zonder voorwerp verklaard. Daarnaast zijn 26 beslissingen genomen voor asielzoekers in de gesloten centra: 19 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 5 meervoudige aanvragen niet in overweging genomen (13quater), 2 weigeringen o.b.v. het Dublin Reglement (bijlage 26 en 25quater) en twee zonder voorwerp. Er waren 56 beslissingen voor personen aan de grens: 51 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 2 aanvragen niet in overweging genomen (13quater), 3 weigeringen o.b.v. Dublin (25quater) en geen zonder voorwerp.
10. Mevrouw Maes vraagt of er al nieuws is van het kabinet Migratie en Asiel wat betreft maatregelen die genomen zullen worden naar aanleiding van het MSS-arrest voor de Dublinprocedure in België. De heer Geysen antwoordt dat ze nog steeds geen instructies kregen van het kabinet en dat DVZ haar praktijk betreffende asielzoekers die in Griekenland zijn gepasseerd gewoon verder zet. De heer Geysen preciseert dat wanneer er een rule 39 hangende is voor het EHRM, de bijlage 26quater gewoon verlengd wordt door DVZ. Indien een persoon die een rule 39 hangende heeft bij het EHRM zich aanbiedt op DVZ en de termijn voor overdracht aan Griekenland blijkt verstreken, dan wordt de asielaanvraag van die persoon in België behandeld. Het is niet zo dat de asielaanvraag van alle asielzoekers met een bijlage 26quater in België behandeld wordt. De nieuwe asielaanvragen worden wel in België behandeld, dus het beleid van oktober '10 wordt gewoon verder gezet. Momenteel wordt er gewacht op verdere instructies n.a.v. het arrest MSS. Mevrouw Maes vraagt of de heer Geysen een idee heeft wanneer deze instructies gegeven zullen worden. De heer Geysen antwoordt dat hij dit zal navragen bij de heer Roosemont. De heer Bienfait merkt op dat het resultaat van de Algemene Vergadering bij de RVV in een Dublinzaak van een Tsjetsjeen die teruggestuurd zou worden naar Polen hierbij van belang kan zijn.

11. De heer Michiels wenst terug te komen op de situatie van de asielzoekers met een rule 39. Is het niet zo dat de termijn niet kan verstrijken aangezien de rule 39 een opschortend effect heeft op die termijn? De heer Geysen bevestigt en zet hetgeen hij zonet gezegd heeft recht op dat punt.
12. De heer Renders vraagt welke gevolgen DVZ zal verbinden aan de kritiek van het EHRM in het arrest MSS over de gebreken van het Dublininterview dat afgenomen wordt door DVZ. De heer Geysen antwoordt dat het EHRM vaststelde dat er onvoldoende navraag gedaan werd bij de asielzoeker over de redenen van het vertrek uit Griekenland. De heer Renders vraagt of er aanpassingen zullen gebeuren. De heer Geysen bevestigt dat de vragenlijst zal worden aangepast maar dat er reeds een vraag was die betrekking had op de reden waarom de asielzoekers naar België komen.
13. Mevrouw Maes gaat hierop voort en stelt dat uit een vergadering van het BCHV met de cel Dublin naar aanleiding van een analyse van het BCHV over de "toegang tot de procedure"¹ naar voor is gekomen dat de vragenlijst, die gebruikt wordt voor het afnemen van de Dublin interviews, uitgebreid zal worden en dat werd gesteld dat de Dublininterviews voortaan zullen afgenomen worden door gespecialiseerd personeel. De heer Geysen stelt dat dit klopt en dat de mensen die werken op de dienst Dublin de interviews zoveel mogelijk zelf zullen afnemen, dus dat het afnemen van de interviews door gespecialiseerd personeel reeds een feit is. De heer Geysen zal navragen of de vragenlijst effectief al aangepast werd.
14. De heer Geysen komt terug op de vraag van Mevrouw Addae op de vorige contactvergadering of er nog asielzoekers gerepatriëerd worden naar Afghanistan. De heer Geysen antwoordt dat er geen repatriëringen naar Afghanistan meer plaatsvinden. Mevrouw Addae vraagt of er in 2010 asielzoekers gerepatriëerd werden naar Afghanistan. De heer Geysen antwoordt dat er enkele personen gerepatriëerd werden. Het zou gaan om 5 of 6 personen die voor maart of april 2010 gerepatriëerd werden. Mevrouw Brenda Melis heeft hiervan de juiste cijfers. Het kabinet heeft beslist in maart of april 2010 niemand meer te repatriëren nadat een persoon na zijn repatriëring naar Afghanistan in de problemen zou zijn gekomen.
15. Mevrouw Blommaert vraagt of DVZ gevolg heeft gegeven aan wat het CGVS heeft beslist m.b.t. Afghaanse dossiers. De heer Geysen antwoordt bevestigend.
16. De heer Renders zegt dat het EHRM in het arrest MSS stelt dat er rekening gehouden moet worden met het profiel van asielzoekers, en vraagt zich af of DVZ "in concreto" van plan is daar rekening mee te houden. De heer Geysen zegt van wel.
17. Mevrouw Addae vraagt of DVZ asielzoekers terugstuurt naar Ivoorkust. De heer Geysen denkt dat er niet veel gerepatriëerd wordt maar weet niet of er een effectieve stop is, hij zal dit navragen.
18. De heer Renders zegt dat wanneer een asielzoeker zich op een later tijdstip minderjarig verklaart, in bepaalde gevallen DVZ dit weigert te signaleren aan de Voogdijdienst. Hij vraagt zich af of dit de normale gang van zaken is. De heer Geysen antwoordt dat dit normaal gezien doorgegeven wordt zelfs als er twijfels bestaan over de waarachtigheid van de verklaring van minderjarigheid. Normaal gezien aanvaardt DVZ de verandering van de geboortedatum maar hij zegt dat dit geval per geval wordt beoordeeld en dat DVZ wel twijfels heeft bij minderjarigen die eerst stellen

¹ http://www.cbar-bchv.be/JuridischeInformatie/ToegangProcedure/Analyse_Toegang_Procedure.pdf

meerderjarig te zijn en nadien zeggen minderjarig te zijn. Voor de gevallen aan de grens is mevrouw Bracke verantwoordelijk.

19. De heer Renders komt terug op een geval waar een paspoort in een Dublindossier overgemaakt werd aan het CGVS. De heer Geysen stelt dat het in dit geval om een vergissing ging. DVZ stuurt nooit een origineel paspoort naar het CGVS. Er wordt een kopie genomen van de identiteitsdocumenten en deze wordt overgemaakt aan het CGVS. De heer Renders vindt het vreemd dat in een Dublingeval informatie overgemaakt wordt aan het CGVS terwijl misschien een ander land verantwoordelijk wordt geacht voor de behandeling van de asielaanvraag. De heer Geysen antwoordt dat bij elke asielaanvraag informatie overgemaakt wordt aan het CGVS. Het CGVS moet alle dossiers kunnen volgen. Wanneer er een bijlage 26quater afgeleverd wordt, wordt dit ook doorgegeven aan het CGVS zodat zij hun dossier kunnen afsluiten.
20. De heer Renders wijst op een geval waarbij een persoon die als staatloze erkend werd door het Hof van Beroep te Gent zich in het gesloten centrum bevond met het oog op zijn repatriëring. De heer Renders vraagt zich af of het mogelijk is om iemand die staatloos is te repatriëren. De heer Geysen antwoordt dat een persoon die staatloos is ook van een bepaald land afkomstig is waar hij een verblijfsrecht heeft. Staatloos zijn wil niet zeggen dat je geen verblijfsrecht hebt in je land van gewoonlijk verblijf. Dus de persoon kan eventueel teruggestuurd worden naar het land van gewoonlijk verblijf. Maar het hangt wel af van het akkoord van het land.

Mededelingen van het CGVS (de heer Bienfait)

21. In januari 2011 heeft het CGVS 897 beslissingen genomen waaronder 167 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 52 toekenningen van de subsidiaire bescherming, 599 weigeringen, 3 weigeringen van in overweging name voor EU-onderdanen, 44 technische weigeringen, 1 uitsluiting, 6 intrekkingen, 19 opheffingen en 6 zonder onderwerp (regularisatie, nationaliteit, overlijden). Dit cijfer (897 beslissingen) ligt lager dan het streefcijfer van het bestuursplan, dat voorziet in een maandelijkse behandeling van 1.150 dossiers, maar is duidelijk hoger (40%) dan het aantal dossiers gewoonlijk behandeld in januari. Dit is het resultaat van het nieuw personeel en een efficiëntere beslissing name.
22. De voornaamste landen van herkomst van degene die de vluchtelingenstatus bekomen, zijn Guinee (uiteenlopende profielen) en Irak (27), Afghanistan (20), China (14, meestal Tibetanen), Kosovo (11), Rusland (9), Syrië (8), Kongo (RDC) (7), Senegal (5 – homoseksuelen) en Servië (4).
23. De voornaamste herkomstlanden van gerechtigden tot subsidiaire bescherming zijn Afghanistan (27), Irak (20), Somalië (2), Kongo (1), Guinee (1) en Palestina (1).
24. De achterstand bij het CGVS bedraagt nu 11.345 dossiers. Dit is een toename i.v.m. vorige maand (10.560 dossiers). Het is eveneens de eerste keer sinds maart 2010 dat het CGVS de gestelde limiet van 11.000 dossiers overschrijdt.
25. Volgens de heer Bienfait zal het resultaat van de getroffen maatregelen (nieuw personeel en efficiëntere behandeling van de dossiers) om de achterstand op te slopen vooral merkbaar zijn vanaf april 2011. Van de ongeveer vijftig onlangs in dienstgenomen personen voor 2011, zijn er al een veertigtal in functie getreden in januari en begin februari. De laatste aangeworven personen zullen ten laatste in maart beginnen. Al de aangeworven personen krijgen als taak de behandeling van de individuele dossiers. Deze inzet van nieuwe krachten brengt wel een zware werklast qua vorming, met zich mee.

26. De heer Bienfait meldt de publicatie van een nieuwe brochure van het CGVS: « Gehoorhandvest ». Dit gehoorhandvest vormt een geheel met de twee andere brochures die eerder al door het CGVS werden gepubliceerd: « Richtlijnen voor de advocaten » en « Deontologie van het vertaal- en tolkwerk ». Een vierde brochure over de rol van voogd en vertrouwenspersoon zal ook gerealiseerd worden.

Deze brochures maken deel uit van de kwaliteitsverbetering van de diensten van het CGVS, ingevoerd in 2007 in het kader van de hervorming van het asielrecht. Ze zijn het resultaat van intern overleg (discussie werkgroepen) bij het CGVS, van goede praktijken ervaren in andere EU-lidstaten en van de EAC-vormingen.

De finaliteit ervan is het voorkomen van mogelijke problemen maar ook het hebben van een referentiedocument om problemen die zich kunnen voordoen tijdens het gehoor (bijvoorbeeld, problemen met tolk of advocaat) tot een bevredigend einde te brengen. Het verhoor bij het CGVS is een sleutelmoment in de asielprocedure van de kandidaat. De brochure « Gehoorhandvest » maakt duidelijk hoe het verhoor bij het CGVS moet verlopen om adequaat te zijn en om een invoelingsvermogen tussen agent en kandidaat-vluchteling te creëren.

De brochure is ingedeeld in 12 hoofdstukken:

1. Het gehoor verloopt in een professionele omgeving,
2. Het gehoor wordt voorbereid in functie van de specifieke kenmerken van het dossier,
3. De beschermingsagent informeert de asielzoeker over het doel, het verloop en de principes van het gehoor, en de beroepsmiddelen,
4. Het gehoor vindt plaats zonder de kinderen,
5. Het gehoor verloopt op een onpartijdige, eerlijke en respectvolle manier,
6. Het gehoor wordt geleid volgens een resultaatgerichte aanpak,
7. De vragen zijn onpartijdig, accuraat en worden, net zoals de antwoorden, vertaald en opgenomen,
8. De gespreksmethodes zijn efficiënt,
9. De taal die gebruikt wordt tijdens het gehoorgesprek is afgestemd op kandidaat en context,
10. Onwaarschijnlijkheden / tegenstrijdigheden in belangrijke aspecten van het verhaal worden aangehaald,
11. Pauzes zijn voorzien,
12. Het eind van het gehoor verloopt volgens een identiek stramien en elementen van het verhaal worden toegelicht.

27. De heer Bienfait meldt ook nog dat tegelijkertijd werd besloten dat de « dossierbehandelaars » van het CGVS voortaan « beschermingsagenten » zullen worden genoemd.
28. Mevrouw Addae vraagt of het hier gaat om instructies of om bindende maatregelen. De heer Bienfait antwoordt dat het geen absoluut bindende maatregelen zijn maar richtlijnen die in de mate van het mogelijke en soepel moeten toegepast worden. De heer Bienfait geeft als voorbeeld de eventuele tegenstrijdigheden die in principe door de beschermingsagent moeten aangehaald worden. Deze kan niet verplicht worden de kandidaat over al de tegenstrijdigheden te ondervragen als het verhaal één en al tegenstrijdigheid is.
29. Mevrouw de Aguirre vraagt of deze brochures bestemd zijn voor de “beschermingsagenten” of voor de asielzoekers. De heer Bienfait antwoordt dat ze alle publiek beogen en ter beschikking

van de tussenkomenende partijen in de gehoorlokalen van het CGVS worden gesteld om reden van transparantie. Ze kunnen ook worden gedownload van de website van het CGVS.

30. Mevrouw To vraagt in welke talen het “gehoorhandvest” beschikbaar is. De Heer Bienfait antwoordt: Nederlands, Frans, Engels.
31. De heer Bienfait stelt aan de deelnemers van de vergadering voor om terug te komen op de brochure zodra ze kennis hebben genomen van de tekst.
32. De heer Beys vraagt of het principe van vertrouwen en beroepsgeheim in de brochure vermeld staan. De heer Bienfait antwoordt dat dit principe tijdens de vorming van de nieuwe beschermingsagenten ter sprake komt. Het is een absoluut principe ten opzichte van het land van herkomst of op zijn minst, ten opzichte van de vervolgingsagenten. Hij voegt hieraan toe dat hij zich herinnert dat er – uitzonderlijk- asielaanvrager geweest zijn die het statuut van vluchteling hebben bekomen op basis van het feit dat het CGVS vreesde om hen in gevaar te hebben gebracht door bepaalde informatie te hebben gecommuniceerd bij opzoekingen in het land van oorsprong. Er bestaan echter enkele uitzonderlijke gevallen waarin het CGVS complete bekentenis van extreem ernstige feiten verkrijgt. In dergelijke gevallen moet de beschermingsagent hierover de directie van het CVGS informeren, die zal beslissen als de bekomen informatie moet gecommuniceerd worden aan de Justitie. De heer Bienfait herinnert eraan dat het artikel 29 van het Wetboek van strafvordering bepaalt dat de functionaris of iedere autoriteit die weet heeft van een misdad in de uitoefening van zijn ambt dit moet melden aan de Procureur des Konings. Bovendien, is iedere persoon, op basis van het artikel 422bis van het Strafwetboek, verplicht om bijstand te bieden aan iedere persoon in gevaar.
33. Wat de dossiers van asielzoekers uit Ivoorkust betreft, zegt de heer Bienfait dat deze momenteel en uit principe niet worden behandeld. Volgens het CGVS zijn de voorwaarden om subsidiaire bescherming toe te kennen, op grond van artikel 48/4 2de lid c) van de wet van 15 december 1980, momenteel niet vervuld. De situatie zou echter snel kunnen evolueren. Enkel dossiers waarvoor een duidelijke beslissing kan worden genomen, blijven behandeld worden (bv. personen die verklaren van Ivoriaans nationaliteit te zijn maar dat duidelijk niet zijn of die gewag maken van een specifiek profiel apart van de actuele politieke context).
34. Mevrouw Maes vraagt hoe dat in de praktijk gebeurt want om te kunnen achterhalen of iemand al dan niet Ivoriaan is, moet deze toch gehoord worden en moet men de asielaanvraag dus beginnen te behandelen. Begint de bevrozing pas na het gehoor? De heer Bienfait verklaart dat personen in gesloten centra wel verhoord worden dit om na te gaan of hun dossier snel kan behandeld worden. Personen op het grondgebied krijgen geen verhoor behalve dan voor onbetwistbare dossiers (bijvoorbeeld wanneer de gegronde vrees voor vervolging manifest is) waarvan het CGVS via de partners in kennis werd gesteld.
35. Mevrouw de Aguirre vraagt of personen wier verzoek door het CGVS wordt verworpen omdat het CGVS beschouwt dat ze niet Ivoriaans zijn, toch naar Ivoorkust zullen kunnen worden uitgewezen (aangezien hun nationaliteit als dusdanig vermeld is bij DVZ). De heer Bienfait antwoordt dat ook al heeft het CGVS de mogelijkheid om dossiers om die reden te weigeren, hij vandaag geen kennis heeft over een beslissing in die zin. De heer Geysen voegt hier aan toe dat het zeer moeilijk is een laissez-passer te verkrijgen van een land dat niet duidelijk het herkomstland van de verzoeker is.

36. De heer Bienfait wijst erop dat 2011 een belangrijk jaar wordt voor het nieuw Europees agentschap van EASO (Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken) opgericht in Malta. Uitvoerend directeur, de heer Rob Visser, trad in op 1 februari 2011 en de tweede raad van bestuur had plaats op vrijdag 4 februari 2011. De heer Van den Bulck vertegenwoordigde België. Er stonden heel wat beslissingen op de agenda. De heer Bienfait kon echter nog geen verslag krijgen.

Courant 2011 moet het ondersteuningsbureau een vijftigtal personen aanwerven (12 afgevaardigden van de lidstaten, 30 tijdelijke Europese agenten en lokaal administratief personeel). Malta krijgt ook een vertegenwoordiger van het UNHCR die aanwezig zal zijn op de raad van bestuur (echter zonder stem in de besluitvormingen).

De functie van het ondersteuningsbureau is om instrumenten voor de harmonisatie te ontwikkelen voor het werk van de asielinstanties van de EU-lidstaten. Het is verplicht één maal per jaar een platform te organiseren met de NGO's. Het zou bij voorbeeld volgende bevoegdheden op zich nemen:

- De EAC vormingen.
- Het informatiesysteem over herkomstlanden (COI). Het doel zou zijn het geheel van informatie in een portaal te centraliseren. Bepaalde landen zouden zich eveneens op bijzondere regio's kunnen concentreren waar zij enige expertise genieten.
- Het Bureau zou vrij ver kunnen gaan door echte richtlijnen in te voeren over de conclusies die men kan trekken uit de opgedane informatie. Dit punt is echter meer ambigu want bepaalde lidstaten achten het niet wenselijk dat het bureau zich in besluitvormingen zou inmengen.
- Het creëren van begeleidingsteams voor landen waar moeilijkheden optreden; te beginnen met Griekenland.
- Het beleid van externe hervestigingprojecten.
- Acties in de herkomstregio's in verband met « capacity building » (zo is het CGVS betrokken bij het vormen van beschermingsagenten in Burundi).
- Het organiseren van platformen met NGO's.
- Het EURASIL-project.
- (...)

37. De heer Vinikas vraagt welke bevoegdheden bij de Europese Commissie blijven. De heer Bienfait antwoordt dat de Commissie bevoegd blijft voor het wetgevend werk, voor de rest zullen haar functies zeer beperkt zijn. Opvolging en implementatie worden verzorgd door het Ondersteuningsbureau. De heer Vinikas vraagt of het Europees vluchtelingen Fonds (EVF) onder de bevoegdheid van de Commissie blijft. De heer Bienfait zegt dat het EVF bij de Commissie zou blijven maar het niet uitgesloten is dat dit op termijn wordt verplaatst. Hij geeft als voorbeeld de coördinatie van de hervestigingsprojecten die nu tot de bevoegdheden van het Ondersteuningsbureau behoort.

38. De heer Beys doet opmerken dat de basisverdragen van kracht blijven ondanks de oprichting van het ondersteuningsbureau, m.n. de procedure van overtreding van een lidstaat bij de Commissie.

39. De heer Bienfait meldt een interessante prejudiciële vraag gesteld aan het HJEC door de deelstaat Westfalen (Duitsland) in de zaak C-563/10.

De vraag luidt als volgt:

« Moet homoseksualiteit beschouwd worden als een seksuele geaardheid in de zin van artikel 10, §1 sub d), tweede zin, van Richtlijn 2004/83/EG, en zou het een gegronde vrees voor vervolging kunnen zijn? »

Stel dat men ja antwoordt op de eerste vraag:

- a) Hoe ver reikt de bescherming toegekend aan homoseksuele praktijken?
- b) Is het mogelijk een homoseksueel persoon te vragen om clandestien zijn geaardheid in het herkomstland te beoefenen en ze niet bekend te maken?
- c) Past het om bij interpretatie en toepassing van artikel 10, §1 sub d), tweede zin, van Richtlijn 2004/83/EG, rekening te houden met specifieke verboden ter bescherming van de openbare orde en het goed gedrag en zeden, of genieten homoseksuele praktijken dezelfde bescherming als de heteroseksuele? »

De heer Bienfait verwijst in dit verband ook naar een arrest van het Hof van Lords² in het VK, dat verklaarde dat men van een homoseksueel persoon niet mocht eisen om clandestien in zijn herkomstland te leven (bewezen homoseksualiteit in een land dat criminaliserend optreedt tegenover homoseksualiteit). Volgens het Hof is dit niet alleen discriminerend vergeleken met de heteroseksuelen maar ook met andere categorieën van begunstigen van de Conventie van Geneve. Mevrouw de Aguirre deelt mee dat er een 'guidance note' van UNHCR bestaat over asielverzoeken die betrekking hebben op seksuele geaardheid en gender identiteit³.

40. De heer Bienfait maakt melding van de Conferentiecycclus over asielrecht, gegeven door Prof. Guy Goodwill-Gill van de Oxford University. De inaugurele rede « *The Right to Seek Asylum: Interception at Sea and the Principle of Non-Refoulement* » zal plaats hebben op 16 februari 2011 om 17u00 in de Koninklijke Academie voor Wetenschappen.
41. De heer Renders vraagt of er een specifieke praktijk is voor Egyptische en Tunesische onderdanen. Na de vergadering ligt de heer Bienfait ons in dat de dossiers met de nodige voorzorg worden behandeld, rekening houdend met de actuele situatie.
42. De heer Renders verwijst naar de dossiers van Koerdische Syriërs waarvoor het CGVS een beslissing van weigering tot erkenning heeft genomen om reden dat hun arrestatie van enkele dagen niet afdoende is om te kunnen spreken over een gegronde vrees voor achtervolging. De heer Bienfait verklaart geen bijzondere informatie hierover te hebben maar stelt vast dat het niveau van erkenningen voor Syrië momenteel vrij hoog ligt (38 % in 2010) en dat er zeer omzichtig wordt omgegaan met deze dossiers.

² Supreme Court, 7.VII.2010, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4c3456752.pdf>

³ UN High Commissioner for Refugees, *UNHCR Guidance Note on Refugee Claims Relating to Sexual Orientation and Gender Identity*, 21 November 2008, cf. <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/48abd5660.pdf> (EN) en <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=49998fa52> (FR). Ook relevant in dit verband zijn de "Summary Conclusions: Asylum-Seekers and Refugees Seeking Protection on Account of their Sexual Orientation and Gender Identity", November 2010, cf. <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4cff99a42.pdf>. In het Verenigd Koninkrijk kwam UNHCR tussen in een beroep betreffende twee asielzoekers wier asielaanvraag gebaseerd was op deze problematiek. Deze tussenkomst werd gepubliceerd op 19 april 2010, cf. UN High Commissioner for Refugees, *HJ (Iran) and HT (Cameroon) v. Secretary of State for the Home Department - Case for the first intervener (the United Nations High Commissioner for Refugees)*: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4bd1abbc2.pdf>. De beslissing van de 'Supreme Court' van 7 juli 2010 is beschikbaar via deze link: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4c3456752.pdf>, en het persbericht over de beslissing kan worden geraadpleegd via <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4c3456b32>.

43. De heer Renders vraagt of het profiel van de Guineese kandidaten zowel op vlak van aanvragen als erkenningen divers zijn. De heer Bienfait zegt dat de profielen op beide vlakken gediversifieerd zijn (indiening en erkenning). Volgens de heer Bienfait, indien de politieke context in Guinee algemeen gezien aan het verbeteren is, worden er nog beslissingen tot erkenning van politieke profielen genomen in individuele dossiers. Hoewel België betrekkelijk soepel is ten opzichte van genderkwesties in Guinee, enkel een derde van de asielaanvragen uit Guinée zijn ingediend door vrouwen in een Gender-context.
44. De heer Renders vermeldt het dossier van een kandidaat vluchteling overgekomen van Ierland naar België. Het CGVS nam een beslissing van weigering tot erkenning vooraleer zijn beslissing in te trekken. De kandidaat werd daarna teruggestuurd naar Ierland voor de behandeling van zijn asielaanvraag. De heer Renders vraagt of dergelijke transfers in dat stadium van de procedure regelmatig voorkomen. Het was toch vanaf het begin duidelijk dat de persoon uit Ierland kwam. De heer Bienfait antwoordt dat het zeker moet gaan om een helemaal uitzonderlijk geval, maar dat het CGVS geen commentaar geeft betreffende individuele dossiers, omdat men geen commentaar kan geven betreffende bijzondere situaties.
45. De heer Renders vermeldt verder een dossier van een kandidaat vluchteling (veroordeeld voor terrorisme) waarvoor het CGVS een eerste beslissing van uitsluiting met een niet-terugleidingsclausule nam. Na de nietigverklaring van de RVV (arrest 54.335 van 13 januari 2011), nam het CGVS een maand later dezelfde beslissing maar dan wel zonder niet-terugleidingsclausule. De heer Renders wil graag weten wat de oorzaak is van deze ommekeer in een tamelijk korte periode. De heer Bienfait heeft geen weet van dit dossier maar geeft hier ook aan dat het CGVS geen commentaar geeft over individuele dossiers, omdat met geen uitleg kan geven over bijzondere situaties.

Mededelingen van de Voogdijdienst (de heer Van Ackere)

46. De heer Van Ackere signaleert 242 ten laste nemingen door de Voogdijdienst in januari 2010. Er werden 52 gevallen van twijfel gemeld door de politie en 126 interviews afgelegd door de Voogdijdienst.
47. Van de gesignaleerde gevallen waren er 147 van het mannelijk geslacht en 55 van het vrouwelijk geslacht.
48. De heer Van Ackere deelt mee dat er momenteel gesprekken gaande zijn met het kabinet aangaande de situatie van de clandestiene mensen op de boten aan de havens. De heer Beys vraagt of de heer Van Ackere daarover iets meer kan zeggen en wijst op de grote moeilijkheden die deze mensen vaak ondervinden om hun asielaanvraag geregistreerd te krijgen, een voogd toegewezen te krijgen en de voogd ook effectief te ontmoeten. De heer Van Ackere stelt dat het dossier hangende is op het kabinet en dat hij bijgevolg nog niet veel kan zeggen. Hij legt uit dat er wordt geprobeerd om in samenwerking met het ministerie van justitie een administratieve procedure op te zetten.
49. De heer Renders vraagt of er richtlijnen bestaan met betrekking tot “voorlopige voogden” in gesloten centra aangezien het vaak zeer lang duurt vooraleer een minderjarige contact heeft met een voogd in een gesloten centrum, omdat het leeftijdsonderzoek nog lopende is. Er zou toch minstens telefonisch contact moeten zijn ondertussen. De heer Van Ackere ontkent dat er richtlijnen zouden zijn voor voogden om geen contact te nemen zolang de leeftijdstest lopende

is. Hij wijst op het bestaan van een vademecum voor de voogden, publiek beschikbaar op de website.

Mededelingen van UNHCR (mevrouw de Aguirre)

- Herkomstlandeninformatie

50. Op 20 januari 2011 publiceerde het UNHCR een standpunt betreffende de terugkeer naar Ivoorkust (cf. <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d395de12.pdf>). Omwille van de gespannen en onzekere situatie in Ivoorkust sinds de politieke impasse die volgde op de presidentiële verkiezingen van 28 november 2010, beveelt UNHCR Staten aan om gedwongen verwijderingen naar Ivoorkust op te schorten tot de situatie betreffende de veiligheid en de mensenrechten in het land voldoende gestabiliseerd is om een veilige terugkeer mogelijk te maken.

51. Op 27 januari publiceerde UNHCR Country Briefing Folders over:

- de Democratische Republiek Congo (cf. <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d4184ea2.pdf>),
- Eritrea (cf. <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d4185da2.pdf>) en
- Soedan (cf. <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d41857a2.pdf>).

Country Briefing Folders bevatten algemene informatie, informatie betreffende mensenrechten, overwegingen in verband met internationale bescherming betreffende bepaalde groepen, en bijkomende informatie. Country Briefing Folders bevatten ook rechtstreekse links naar documenten op andere websites, en UNHCR is dus niet verantwoordelijk voor de inhoud en beschikbaarheid van niet-UNHCR websites.

- Onderzoek

52. Vorig jaar vatte UNHCR een onderzoek aan met het oog op het analyseren van wetgeving en praktijk in bepaalde lidstaten van de Europese Unie betreffende het toekennen van bescherming aan mensen die vluchten voor situaties van veralgemeend of willekeurig geweld. In dit kader had op 18 januari een expert forum plaats in Brussel. Een 'webstory' over dit evenement is beschikbaar via <http://www.unhcr.org/4d3704806.html> (EN) en <http://www.unhcr.fr/4d4fe06c6.html> (FR). De toespraak met als titel "*Protection Gaps in Europe? Persons fleeing the indiscriminate effects of generalized violence*" die de Directeur voor Internationale Bescherming van UNHCR tijdens dit forum gaf, is beschikbaar via <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d37d8402.pdf>.

53. De komende weken wordt het onderzoek uitgebreid naar België en Frankrijk. Daarom wordt informatie verzameld betreffende rechtspraak en andere documentatie die relevant zijn voor de praktijk en interpretaties die in België worden toegepast⁴. Wie kennis heeft van relevante

⁴ Onderwerpen waar specifiek aandacht aan wordt besteed, zijn de interpretatie van:

- ernstige bedreiging van het leven of de persoon;
- burger;
- individuele bedreiging / reëel risico, meer bepaald: overeenkomsten of tegenstrijdigheden tussen de interpretatie van de Belgische instanties en de interpretatie van het Europees Hof van Justitie in de zaak Elgafaji (<http://www.unhcr.org/cgi-bin/txis/vtx/refworld/rwmain?page=printdoc&docid=499aace52>) ?
- causaal verband met en interpretatie van a) willekeurig geweld en b) gewapend conflict;
- intern beschermingsalternatief;

rechtspraak of andere documentatie (ook over andere landen van herkomst) die nuttig kan zijn voor dit onderzoek, mag hiervan kopie sturen naar AGUIRRE@unhcr.org.

- Europees Hof voor de Rechten van de Mens

54. Op vrijdag 28 januari 2011 heeft de Hoge VN-Commissaris voor de Vluchtelingen een toespraak gehouden bij de opening van het gerechtelijk jaar van het EHRM in Straatsburg, cf. <http://www.unhcr.fr/4d47dbd1c.html>. De tekst van de toespraak ligt ter beschikking op de website van: <http://www.unhcr.fr/4d4694d29.html>

55. Bovendien, na het arrest van het EHRM (Grote Kamer) in de zaak M.S.S. c. België en Griekenland (verzoekschrift nr. 30696/09), mogen de schriftelijke opmerkingen van UNHCR van juni 2010 bekendgemaakt worden: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4c19e7512.pdf>. De mondelinge tussenkomst van het UNHCR op het gehoor in Straatsburg van 1 /09/2010, is ter beschikking op volgend adres: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4c7fbf052.pdf>.

56. **Mededelingen van IOM (de heer Halimi)**

57. De heer Halimi geeft de statistieken voor de maand januari 2011. De 5 meest voorkomende bestemmingen waren: Brazilië (42), Rusland (19) Oekraïne (16), Macedonië (14), en Armenië (13). De teruggekeerde personen waren hoofdzakelijk mensen zonder papieren (98). De overige categorieën waren: afgewezen asielzoekers (46) en asielzoekers die hun asielprocedure hebben gestopt (31).

58. In de maand januari keerden 175 mensen terug met bijstand bij terugkeer (REAB), waarvan 113 mannen en 62 vrouwen. Dit was een daling ten opzichte van december '10. De daling zou kunnen verklaard worden door het feit dat pas met terugkeer is begonnen op 10 januari en met het feit dat vanaf februari er een nieuw project B+ in voege treedt, die voor bepaalde groepen voordeliger is. Partners die daarvan op de hoogte waren, kunnen de geïnteresseerden bijgevolg aangeraden hebben pas in februari terug te keren. Het nieuwe project houdt extra voordelen in voor kwetsbare personen en voor zij die een micro-business willen opstarten, alsook voor mensen afkomstig uit zes landen, namelijk Armenië, DR Kongo, Irak, Georgië, Kosovo en Marokko.

59. De heer Renders wijst erop dat mensen in de gesloten centra klagen dat de IOM procedure te lang duurt eens de beslissing is genomen om terug te keren. Is er een mogelijkheid tot een snellere procedure in de gesloten centra? De heer Halimi antwoordt dat er wel degelijk voorrang wordt gegeven aan de mensen in de gesloten centra, maar dat het vaak tijd neemt om een antwoord te krijgen van de landen in kwestie. Hij stelt dat de gemiddelde duur van de procedure 26 dagen bedraagt.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

60. Mevrouw Machiels deelt op de vergadering de statistieken uit. Hieruit blijkt een totale bezettingsgraad (met noodopvang, hotels en OOC inbegrepen) van 111%. Er is dus opnieuw een

- is er een tendens om subsidiaire bescherming toe te kennen, in plaats van vluchtelingenstatus, aan mensen die een gegronde vrees voor vervolging hebben overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag in de context van veralgemeend of willekeurig geweld ?

- is er een 'protection gap' voor mensen die vluchten voor situaties van veralgemeend of willekeurig geweld ?
Landen van herkomst waar specifiek aandacht aan wordt besteed, zijn Afghanistan, Irak en Somalië.

stijging in de bezetting. Momenteel worden 20.966 mensen opgevangen, dat is bijna 3.000 meer dan vorig jaar op hetzelfde moment.

61. Wat betreft de meest voorkomende nationaliteiten (zowel wat betreft de aankomsten als de vertrekken), zijn dat Servië (Kosovo inbegrepen) (11,6%), Rusland (Tsjetsjenië inbegrepen) (10,7%) en Afghanistan (9,3%).
62. Sedert 6 december 2010 zijn er geen niet-toewijzingen meer. Er waren sedert 6 december wel nog 13 niet-toewijzingen van Europese onderdanen.
63. De groep van de NBM blijft de meest problematische groep. Eind januari waren er nog 106 minderjarigen die een toewijzing op hotel kregen en 54 die een volwassenplaats in het opvangnetwerk hadden. Het beleid bestaat erin de oudste NBM of NBM met leeftijdswijfel op hotel te sturen.
64. In de transitcentra is er momenteel een bezettingsgraad van zo'n 60 %. De noodopvang wordt momenteel verzorgd door Bastogne, Bierset, Helchteren, Gembloux, Weelde, Borzée, Samu Social, WSP en PC transit. In Herbuemont, wat niet tot de noodopvang maar tot de structurele opvang behoort, worden sinds kort 60 mensen opgevangen.
65. Van de creatie van de 2.000 nieuwe LOI-plaatsen, werden er ondertussen 176 geopend en 583 zijn al geïdentificeerd voor het eerste semester van dit jaar.
66. Er wordt gevraagd hoe het staat met de instructie rond de gezinnen die worden opgevangen op grond van het KB van 24 juni 2004. Mevrouw Machiels antwoordt dat er een instructie zal vertrekken rond 21 februari. De instructies zullen worden toegepast vanaf begin maart.
67. De heer Beys wijst erop dat ondanks een regering in lopende zaken, blijkbaar toch een KB⁵ tot stand is gekomen aangaande de cumul tussen materiële hulp en beroepsinkomsten. Hij vraagt of hieromtrent instructies zullen worden gegeven. Mevrouw Machiels antwoordt dat er inderdaad een nieuwe instructie klaar is rond de toepassing van dit KB, waaronder het vertrek uit de materiële opvang wegens het hebben van voldoende professionele inkomsten en het feit dat de asielzoekers zullen moeten bijdragen in de kost van de materiële opvang. Deze bijdrage zal berekend worden per schijf en indien de mensen zeer weinig verdienen, zal toch niets dienen bijgedragen te worden.
68. Daarnaast deelt mevrouw Machiels mee dat er een nieuwe brochure rond asiel en opvang zal verschijnen, die in samenwerking met het CGVS tot stand kwam en waarvan de voorstelling is gepland op 10 maart. Een uitnodiging aan de leden van de contactvergadering volgt nog.
69. De heer Beys vraagt of n.a.v. het nieuwe KB de brochure wordt aangepast gezien de brochure de asielzoeker dient te informeren over zijn rechten en plichten⁶. Mevrouw Machiels antwoordt dat dit effectief is voorzien.

⁵ 12 JANUARI 2011. - Koninklijk besluit betreffende de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers die beroepsinkomsten hebben uit een activiteit als werknemer (BS 2 februari 2011)
http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2011011203&table_name=wet

⁶ Zie art. 14 en 15/1 van de opvangwet (12/1/2007):

Art. 14. Bij de toewijzing van de verplichte plaats van inschrijving biedt het Agentschap de asielzoeker een **informatiebrochure** aan. Deze is in de mate van het mogelijke opgesteld in een taal die de asielzoeker begrijpt en **beschrijft met name zijn rechten en plichten zoals beschreven in deze wet** of in de organieke wet van 8

70. Mevrouw Maes verwijst naar het goede nieuws van het niet langer voorkomen van de niet-toewijzingen sinds zes december maar maakt zich zorgen om de oude niet-toewijzingen aangezien er dus mensen moeten zijn die zijn gearriveerd vóór 6 december, die nog steeds op straat staan en die nu ook geen toewijzing krijgen. Mevrouw Machiels antwoordt dat vele van die mensen toch via het OCMW of via hun eigen netwerk (vrienden, kennissen,...) aan een oplossing zijn geraakt. Asielzoekers waarvan werd vastgesteld dat ze zich telkens opnieuw bleven aanbieden en die dus effectief bleken op straat te staan, heeft Fedasil soms toch een toewijzing gegeven. Allicht betreft het in totaal ongeveer 250 personen die na een niet-toewijzing alsnog werden opgevangen. Maar indien al die oude niet-toewijzingen zouden worden toegewezen, dan zouden alle opvangplaatsen opnieuw onmiddellijk volzitten en zouden we opnieuw moeten beginnen met niet-toewijzingen voor de primo-arrivants. Mevrouw Maes stelt zich de vraag of het niet correcter zou zijn om asielzoekers die reeds enkele maanden op straat moeten leven een plaats aan te bieden in plaats van de asielzoekers die juist arriveren. Mevrouw Machiels antwoordt dat dit de keuze is die gemaakt werd.
71. De heer Renders stelt zich de vraag wat zal gebeuren met de families die weigeren deel te nemen aan het samenwerkingsakkoord tussen Fedasil en DVZ mbt families opgevangen onder het KB 24/6/2004. Zullen ze dan nog opvang krijgen? Mevrouw Machiels antwoordt dat de materiële steun niet zomaar zal worden stopgezet maar dat wel een onderscheid zal worden gemaakt tussen personen die meewerken en zij die weigeren mee te werken.
72. Mevrouw Addae merkt op dat op de fiche met sleutelcijfers, verstrekt door mevrouw Machiels, een effectieve bezettingsgraad van 90,8% staat vermeld bij Vluchtelingenwerk Vlaanderen. Ze wenst er echter op te wijzen dat de eigenlijke effectieve bezettingsgraad veel hoger ligt, namelijk 99%, aangezien de bezettingsgraad van Fedasil gebaseerd is op de geconventioneerde capaciteit, die niet altijd de effectieve ter beschikking gestelde capaciteit is.

Diverse

73. Mevrouw Hiernaux deelt mee dat er een reflectievoormiddag wordt georganiseerd door ADDE rond de gevolgen van het arrest MSS voor België op 25 februari in de ULB.

**De volgende contactvergaderingen vinden plaats op 8 maart, 12 april, 10 mei en 14 juni
2011
op de zetel van Fedasil,
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**

juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Voorts bevat ze de adressen en verdere gegevens van de bevoegde instanties en van de verenigingen die hen medische, sociale en juridische bijstand kunnen verlenen. Zodra de asielzoeker in de hem toegewezen opvangstructuur aankomt, wordt deze informatie aangevuld door het aan de asielzoeker overgemaakt huishoudelijk reglement van de opvangstructuur bedoeld in artikel.19.

Art. 15/1. [De begunstigde van de opvang is ertoe gehouden elke nuttige inlichting nopens zijn toestand te geven, alsmede het Agentschap of de partner op de hoogte te brengen van elk nieuw gegeven dat een weerslag kan hebben op de hulp die hem wordt verleend.]